

[Lennart Larson.]

overvejes positivt. Ingeniørorganisationerne får altså flertallets sympati, men de får ikke ministerens bemyndigelse at have den i, og jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at flertallet jo netop dér tager et stort ansvar for sikring — nu fortalte den socialdemokratiske ordfører Lone Nielsen, at det drejede sig om 2½ måned — af, at ingeniørorganisationernes indsats kan bevares, og inden for dette tidsrum, så der ikke bliver noget slip. Spørgsmålet var, efter den begrundelse, jeg her har givet, om det nu ikke var betimeligt, at man tog dette op igen mellem anden og tredje behandling.

Dagmar Andreasen: Det radikale venstre kan tilslutte sig de af ministeren stillede ændringsforslag, men vi kan ikke tilslutte os det af venstre og konservative stillede ændringsforslag, der går ud på at bemyndige ministeren til at støtte ingeniørsamenslutningernes efteruddannelse, det, vi lige har hørt en mægtig tale om her.

Det, vi må fastholde, er, at sigtet med denne lov er at hjælpe den del af den mindre industri og håndværket, som ellers har svært ved at følge med, til at få gavn af den teknologiske udvikling. Vi kan ikke — det har vi fået oplyst under udvalgsarbejdet, og det vil der ikke være nogen der i den nuværende situation vil have svært ved at forstå — få beløbsrammen til denne lovgivning udvidet. Vi risikerer derfor at komme til at flytte midler fra den mindre industri og fra håndværk til de store virksomheder, der selv har ingeniører, og som, hvis vi fulgte det af venstre og konservative stillede ændringsforslag, ville få del i disse midler, fordi vi ville være med til at billiggøre de kurser, som de sender deres ingeniører til.

En af begrundelserne for ikke at gå ind for det, er, at hele efteruddannelsespørgsmålet er under behandling i planlægningsrådet for de højere uddannelser, og det forventes, at der kommer en redegørelse derfra i foråret 1973.

Jeg vil imidlertid gerne sige det lige ud ved denne lejlighed: hvis der overhovedet skal være mening og være nogen konsekvens i de bestræbelser, vi udviser i disse dage og uger for at skære ned på de offentlige udgifter, så skal staten næppe blande

sig i ingeniørernes efteruddannelse og formentlig heller ikke i mange andre af de højere akademiske gruppers efteruddannelse. Det drejer sig jo — nu taler jeg her specielt om ingeniørerne — om en gruppe, der hører til de privilegerede i samfundet, og det gør de af to grunde: for det første har staten bekostet en stor uddannelse for dem, og for det andet får i hvert fald alle dem, jeg har hørt om, deres arbejdsgivere til at betale 95 pct. af udgifterne ved disse kurser.

Jeg vil gerne fremhæve, at det er udmærket, ingeniørerne arrangerer disse kurser, at det er et udmærket initiativ, de har taget, men skulle det ikke være muligt at få arbejdsgiverne til at betale de sidste 4-5 pct. også, er der vel i grunden ikke nogen, der er ret meget nærmere til at betale dem end ingeniørerne selv, og det er det, de i dag gør igennem deres medlemskontingent. Jeg ved godt, at dette er andre ord, end der plejer at lyde fra denne talerstol, men vi bliver — og det er helt i modsætning til det, vi lige har hørt fra hr. Lennart Larson — nødt til at være lidt konsekvente, selv om det er fristende for enhver politiker at hoppe på vognen.

Ømann: Mit partis ordfører i denne sag, hr. Frandsen, er fraværende. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle få bemærkninger, som går ud på, at vi naturligvis kan tiltræde de af handelsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, men at vi derimod må stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag angående tilskud til ingeniørorganisationernes efteruddannelse. For min part vil jeg gøre det ud fra principielle grunde.

Efteruddannelse er en meget stor og vigtig affære, og det er da klart, at når det er en så stor og kostbar affære for fremtidens uddannelsesprogrammer, må disse forskellige efteruddannelser samordnes. Men når der er et udtrykkeligt tilsagn om, at om to måneder er disse overvejelser i planlægningsrådet færdige fra undervisningsministeriet, synes jeg nok, man kunne vente disse to måneder, sådan at man får en samordning. Det er et dårligt princip efter min opfattelse, at fordi der er etableret rent private efteruddannelser — nu er der i dette tilfælde, efter hvad jeg ved, tale om meget